

30 iulie - 5 august

Isus interacționa cu oamenii

Textul de memorat: „Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-L asculte. Și fariseii și cărturarii cârteau și ziceau: «Omul acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei.»” (Luca 15:1,2)

O dată pe lună, un diacon dintr-o biserică locală îi ducea pe tineri, cu microbuzul, la un azil de bătrâni, unde susțineau un serviciu de închinare. Încă de la prima ocazie, un bătrân aflat în scaunul cu roțile l-a prins de mână pe diacon și l-a ținut așa tot timpul programului. Situația s-a repetat și în ocaziile următoare. Într-o săptămână însă bătrânul a lipsit. Diaconul s-a interesat de starea lui și a aflat că era pe moarte. Când a intrat în camera acestuia, bătrânul stătea întins în pat, inconștient. I-a luat mâna în mâna lui și s-a rugat ca Domnul să-l elibereze și să-i dea viața veșnică. În clipa aceea, bătrânul l-a strâns de mână, iar el a știut că a primit răspuns la rugăciune. Când a ieșit din cameră, cu ochii plini de lacrimi, s-a întâlnit cu o doamnă care i s-a prezentat: „Sunt fiica lui. Tatăl meu v-a așteptat. Mi-a spus așa: «O dată pe lună, Isus vine la mine și mă ține de mână. Nu vreau să mor până când nu-L mai țin o dată de mână!»” - Adaptare după *The Least of These*, un clip video produs de Old Fashioned Pictures (2004). Utilizat cu permisiune.

A fi creștin înseamnă a fi „Isus” pentru cineva. Pe parcursul studiilor următoare, vom analiza diferitele aspecte ale metodei folosite de Isus și vom trage concluzii cu privire la modul în care biserica poate să imite exemplul Său.

Duminică, 31 iulie - Doar metoda lui Hristos

Ellen G. White rezumă, într-un cunoscut paragraf, metoda folosită de Isus pentru a intra în legătură cu oamenii și pentru a-i aduce la mântuire. (Vezi și Matei 9:35,36.)

„Numai metoda lui Hristos va aduce un succes real în încercarea de a ajunge la inima oamenilor. Mântuitorul interacționa cu oamenii ca unul care le dorea binele. El își arăta compasiunea față de ei, îngrijea de nevoile lor și le câștiga încrederea. Apoi le spunea «Urmați-Mă!»” - Ellen G. White, *Divina vindecare*, ed. 2010, p. 98

Să analizăm puțin acest citat.

1. Mântuitorul Se apropia de oameni ca unul care le dorea binele. (Deschidea căi de comunicare.)
2. Își arăta compasiunea față de ei. (Lega prietenii.)
3. Se îngrijea de nevoile lor. (Și prin aceasta lega prietenii.)
4. Prin acești trei pași, le câștiga încrederea.
5. Apoi le spunea: «Veniți după Mine!» (Îi chema să fie ucenicii Săi.)

Avem aici o strategie de evanghelizare completă. Este completă pentru că ne ajută să proclamăm Evanghelia în totalitatea ei. Isus nu a separat aspectele sociale (punctele 1-4) de adresarea invitației de a-L urma (punctul 5) și nici noi nu ar trebui să le separăm. Doar împreună acești pași ne vor aduce „un succes real”. Studiul acesta se va ocupa de primul pas al metodei lui Isus. Studiile 7-11 se vor ocupa de ceilalți pași.

1. Ce ne spun următoarele versete că a făcut Dumnezeu Fiul? Matei 1:22,23; Ioan 1:14.

Toți oamenii sunt profund afectați și distruși de păcat. Dar Dumnezeu a avut grijă să repare tot ce a stricat păcatul, împăcând lumea cu Sine prin întruparea lui Isus. El a venit în mijlocul nostru și a dorit binele întregii ființe umane și al întregii omeniri, slujindu-le chiar și celor care, în cultura vremii, erau considerați cei mai răi.

Reflectează asupra adevărului uimitor că Acela care a creat toate lucrurile (vezi Ioan 1:3), Isus, a luat asupra Sa trupul uman, a trăit în mijlocul oamenilor și le-a slujit. Cum ar trebui să ne purtăm față de semenii noștri, dacă știm acest adevăr uimitor și plin de speranță?

Luni, 1 august - Pierdut și găsit

În Luca 15, Isus spune trei pilde ca răspuns la acuzația adusă de farisei și de cărturari - că îi primea pe păcătoși și stătea la masă cu ei (Luca 15:2).

2. Citește cele trei pilde și notează răspunsul dat de Isus la această acuzație în fiecare dintre ele.

Luca 15:3-7 _____

Luca 15:8-10 _____

Luca 15:11-24 _____

Fiecare pildă începe cu o pierdere și se încheie cu o sărbătoare a găsirii, ca semn al iubirii și al preocupării lui Dumnezeu pentru noi.

Un pastor a luat legătura cu o persoană interesată de setul de studii biblice „Vocea profeției” și a constatat că întreaga familie era dornică să studieze, cu excepția unuia dintre membrii acesteia. Mama, tatăl și fiica mai mică îl acceptaseră pe Hristos și și-au exprimat dorința de a-l primi pe pastor în casa lor pentru a studia în mod regulat Biblia. Băiatul mai mare era mai rebel și nu dorea să aibă nimic de-a face cu creștinismul. În fiecare seară, când venea pastorul, el ieșea din cameră, refuzând să participe. După șase săptămâni de studiu plăcut și eficient, pastorul a început să-i încurajeze să ia în calcul primirea botezului. Fiecare dintre ei însă avea o scuză pentru a-și amâna decizia cu câteva luni. În momentul acela, tânărul și-a făcut apariția în sufragerie și și-a exprimat dorința de a fi botezat imediat ce pastorul considera posibil acest lucru. În tot acest timp, el ascultase studiul din camera lui și urmărise textele într-o Biblie pe care și-o cumpăraseră de la un anticariat, devenind tot mai convins că era necesar să-și mărturisească public credința. După două săptămâni, tânărul a fost botezat, iar după o lună s-au botezat și părinții, și sora lui. Cu siguranță că în ziua aceea a fost mare bucurie în cer, așa cum se spune în parabolă.

Isus a intrat intenționat în contact cu oameni precum femeia samariteană de la fântână, sutașul roman, femeia care l-a turnat pe picioare nardul scump cât un salariu pe un an și alți nenumărați oameni care nu sunt amintiți și care erau considerați nedemni de către cei care se credeau prea sfinți ca să-și petreacă timpul în compania lor.

Ai evitat vreodată să-i vorbești despre Dumnezeu unei persoane deoarece ai considerat-o nepotrivită pentru biserica ta? Ce-ar trebui să se întâmple cu tine și cu biserica ta pentru a găsi destul har ca să-i primești pe „păcătoși”?

Marti, 2 august - La masă cu păcătoșii

3. Citește Matei 9:10-13. Ce adevăr esențial ne putem însuși din răspunsul dat de Isus criticilor Săi? Citește Osea 6:6.

Isus Se așază la masă, stă de vorbă și mănâncă alături de niște oameni care, în cultura vremii, erau considerați „indezirabili”.

4. Care oameni sunt considerați indezirabili în cultura ta?

Când fariseii îl întrerup cu întrebarea dacă era convenit să Se asocieze cu niște netrebnici, Isus îi trimite la Scriptură ca să învețe ce înseamnă mila: „Duceți-vă și învățați ce înseamnă «Milă voiesc, iar nu jertfă!» Căci n-am venit să chem la pocăință pe neprihăniți, ci pe cei păcătoși” (Matei 9:13). Ce trist că acești lideri religioși nu înțelegeau un adevăr esențial al religiei lor!

Întâlnim aici aceeași problemă care exista în perioada Vechiului Testament: în concepția oamenilor, formele și ceremoniile religioase capătă o mai mare importanță decât modul în care ei își tratează semenii. Este interesant că, pentru a-și susține poziția, Isus le-a răspuns cu un text din Vechiul Testament (Osea 6:6)!

„Mii de oameni fac aceeași greșală pe care au făcut-o fariseii pe care Hristos i-a muștră la masa lui Matei. Decât să renunțe la vreo idee cultivată cu plăcere sau să părăsească vreun idol al părerilor proprii, mulți refuză adevărul care coboară de la Tatăl luminii. Ei se încred în propria persoană și se bazează pe înțelepciunea lor și

nu-și dau seama de sărăcia lor spirituală. [...]

Postul și rugăciunea care vin dintr-un spirit de îndreptățire de sine sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, ed. 2014, pp.258-259

Tendința noastră este să-i judecăm pe alții în funcție de preferințele noastre. Avem nevoie ca, în umilință, să învățăm să lăsăm eul deoparte și să-I permitem Duhului Sfânt să transforme mila în convingere.

Ce se spune în Psalmii 51:17? În ce fel ne ajută să înțelegem mai bine versetul acesta conștientiza faptului că noi înșine suntem păcătoși?

Miercuri, 3 august - Înțelepciune în relațiile cu oamenii

Un vorbitor i-a rugat pe ascultători să spună câți prieteni aveau în afara bisericii. Din spatele sălii s-a ridicat un bărbat care le-a spus semeț: „Vă anunț cu satisfacție că n-am niciunul!” Poate că omul acesta nu era rău intenționat, dar răspunsul său ne spune foarte multe despre cât de bine își împlinea chemarea de a fi lumină în lume!

După cum aminteam în altă parte, Matei 5:13 afirmă că noi suntem sarea pământului și că sarea aceasta poate să-și piardă gustul. Se spune că un negustor din Sidon a depozitat cantități mari de sare în magazine, direct pe pământ. Fiind în contact direct cu solul, sarea și-a pierdut gustul. N-a mai putut face cu ea nimic și a dat-o ca să fie folosită la pavarea drumurilor. În același fel, și noi trebuie să fim atenți când interacționăm cu oamenii. Vom permite ca lumea să ne strice „gustul” unic? Avem noi aceleași valori ca ale lumii?

5. Citește Geneza 13:5-13; 19:12-26; Numeri 25:1-3; vezi și 1 Ioan 2:16. Ce ar trebui să evităm în relațiile noastre cu oamenii?

Exemplele acestea subliniază nevoia de a fi prudenți atunci când intrăm în contact cu oameni care se ghidează în viață după valorile lumești enumerate în 1 Ioan 2:16. Ne înșelăm dacă socotim că nu avem nevoie de prudență sau că nu riscăm să fim captivați de principiile decăzute ale lumii. Pe de altă parte, cum le putem face bine altora dacă ne ascundem de ei, din teama de a nu fi influențați negativ de modul lor de a trăi?

Citește cu atenție următorul sfat înțelept și echilibrat: „Prin urmare, ar trebui să refuze creștinii să se asocieze cu cei neconvertiți și să caute să nu comunice în niciun fel cu ei? Nu, ei trebuie să fie împreună cu cei neconvertiți, să fie în lume, dar nu din lume; să nu meargă pe căile lor, să nu fie influențați de ei și să nu aibă inima deschisă față de obiceiurile și practicile lor. Asocierea lor trebuie să fie în scopul de a-i atrage și pe alții la Hristos.” - Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 3, ed. 2012, p. 191

Câți prieteni ai din afara bisericii? De ce natură este relația ta cu ei? Cine pe cine influențează mai mult, tu pe ei sau ei pe tine?

Joi, 4 august - „În mijlocul unui neam ticălos”

Fără îndoială, lumea are nevoie de ceea ce am primit noi prin Hristos. Nu am primit pentru că am fi mai buni decât alții. Tocmai de aceea, pentru că am primit atât de mult fără să avem vreun merit, suntem chemați să mergem și să împărțim cu aceia care încă nu au primit!

6. Citește Filipeni 2:13-15. Cum putem să trăim și să lucrăm printre oameni necredincioși fără să ne pierdem convingerile?

Să fim atenți să nu ne protejăm de lume atât de mult, încât să nu mai avem nicio legătură cu oamenii. Este mai comod să rămânem în micul nostru univers spiritual și teologic și să devenim izolați din punct de vedere spiritual. Autoizolarea aceasta poate conduce însă la o religie egocentrică. Și cât de des își consumă bisericile locale energia în dispute legate de stilul de închinare sau de vreun punct de doctrină, în loc să o consume lucrând pentru oamenii care pier!

În cartea sa cu titlul *Empowering the Poor* (pp. 21-30), Robert Linthicum distinge trei tipuri de biserici: (1) biserica **izolată** - contactul ei cu oamenii din afara bisericii este efectiv nul; ea pune accent în primul rând pe îngrijirea propriilor membri; (2) biserica **implicată formal** - știe că trebuie să se implice în slujirea cetățenilor; face presupuneri cu privire la nevoile lor fără să-i întrebe, apoi pregătește programe și le prezintă înaintea lor; activitatea ei riscă să fie irelevantă; cel mai probabil că cetățenii nu se regăsesc în ea; (3) biserica **implicată practic** - ea face o analiză a stării populației cu scopul de a-i cunoaște și înțelege pe oamenii pentru care va lucra; credincioșii stabilesc contacte cu conducătorii și cu localnicii, interesându-se de nevoile lor reale; activitatea lor are mai multe șanse să fie relevantă și bine primită, întrucât cetățenii au arătat deja care le sunt nevoile și au încredere că acestea le vor fi împlinite. Biserica de acest tip participă împreună cu ceilalți cetățeni la luarea deciziilor cu privire la viața localității lor precum și la aplicarea acestor decizii. Ea ia legătura cu organizațiile locale și, dacă e nevoie, ajută la înființarea serviciilor sociale care lipsesc. Ambele părți au de câștigat de pe urma acestui parteneriat care vizează împlinirea nevoilor reale ale oamenilor.

Vineri, 5 august - Studiu suplimentar

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acesta, citește din cartea *Divina vindecare*, de Ellen G. White, capitolul „Exemplul nostru”, pp. 11-18, ed. 2010, iar din cartea *Viața lui Isus*, capitolul „Levi-Matei”, ed. 2014, pp. 251-259.

Biserica are de îndeplinit o misiune pentru lume, nu pentru ea însăși. Ea a fost organizată în scopul slujirii altora. Deasupra intrării unei biserici era agățat un panou pe care scria: „Intrarea slujitorilor”. O idee bună, nu-i așa?

„Nu te poți apropia de cei pierduți, dacă nu petreci timp cu ei.” Isus este marele nostru Exemplu de implicare socială, iar Ellen G. White ne arată că biserica lui Dumnezeu trebuie să-I urmeze exemplul. Membrii bisericii sunt sarea pământului și trebuie să fie în contact cu societatea.

„Profetul Domnului ne adresează invitația extraordinară de a ne amesteca, aiudoma lui Isus, printre cei neîbuiți, sărmani, pierduți. Isus a fost prieten cu păcătoșii. El a mers la petrecerile lor – Se ducea acolo unde-i putea găsi. Isus nu Și-a compromis niciodată credința, dar îi plăcea să meargă acolo unde erau păcătoșii. Ei se simțeau cel mai bine în preajma Lui, iar așa-zișii sfinți nu se simțeau deloc confortabil lângă El. Dar Isus nu făcea această deosebire între oameni, pentru că își stabilise clar prioritățile: venise să-i mântuiască pe păcătoși. Aceasta era misiunea Lui și aceasta ar trebui să fie misiunea noastră, chiar dacă îi vom supăra pe unii sfinți...”

Prea multă vreme s-au izolat adventiștii în globuri de sticlă și în ghetouri, la adăpost de restul lumii. Vremea aceasta a luat sfârșit. Nu putem, nu îndrăznim să mai trăim în apostazie. Este timpul să intrăm în societate, ca indivizi și ca biserică!” - Russell Burrill, *How to Grow an Adventist Church* (Fallbrook, Calif.: Hart Books, 2009), p. 50

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Cronici 10-16

1. Ce anume a dus la despărțirea lui Israel de Iuda (casa lui David)?
2. Ce au făcut împăratul și poporul, după ce domnia lui Roboam s-a întărit?
3. Care a fost regele care a îndepărtat altarele dumnezeilor străini și înălțimile?
4. La cine a apelat Asa când s-a îmbolnăvit?

Viața lui Isus, capitolul 84

5. Ce înseamnă împărtășirea Duhului Sfânt?